

OBLIDEU TOSQUELLES!

EL PROJECTE OBLIDEU TOSQUELLES!

El projecte de la pel·lícula documental **Oblideu Tosquelles!** neix l'any 2013 arran de la descoberta casual de l'existència del psiquiatre Francesc Tosquelles per part del director i guionista Enric Miró.

A la descoberta del personatge, li seguiran la dels arxius filmics familiars. Una barreja de pel·lícules domèstiques de viatges i retrats de l'entorn més íntim i professional, algunes d'elles rodades i construïdes amb una marcada voluntat cinematogràfica.

L'altra descoberta essencial per al projecte van ser les anomenades cassetes de l'Institut Pere Mata de Reus. Tosquelles a l'acabar el seu recorregut professional a França, i ja jubilat, assumeix la formació del personal del centre psiquiàtric de la ciutat on va néixer i on es va iniciar en el món de la psiquiatria. Aquesta etapa de la vida d'en Tosquelles coincideix amb el final del franquisme, la Transició i les olimpíades de Barcelona, fins a la seva mort l'any 1994. Un època històrica que li va permetre aplicar el que es va conèixer com a Psicoteràpia Institucional, una manera revolucionària d'entendre la psiquiatria, de la qual Tosquelles va ser un dels seus fundadors, i que va tenir el seu moment de glòria a França després de la Segona Guerra Mundial.

Aquest arxiu sonor de l'Institut Pere Mata està constituït per un milenar de cintes on es van gravar tallers, classes magistrals, converses, entrevistes... Una barreja de situacions on el personatge Francesc Tosquelles actua sense cap mena de filtre i s'exposa en totes les seves dimensions: la seva genialitat quotidiana, els humors canviants, la capacitat de catalitzar idees i pensaments, la ironia, les contalles, el seu humanisme, la seva heterodòxia i irreverència, les contradiccions...

La possibilitat, única i privilegiada, que si li va oferir a l'autor d'accedir a aquest llegat és la que li atorga a **Oblideu Tosquelles!** un caràcter inèdit, de novetat. Serà el primer treball, la primera pel·lícula on es mostra el contingut sonor d'aquestes cassetes, la qual cosa ha contribuït a dibuixar un personatge potser menys idealitzat, potser més real i tal vegada més sorprenent.

LA PEL·LÍCULA OBLIDEU TOSQUELLES!

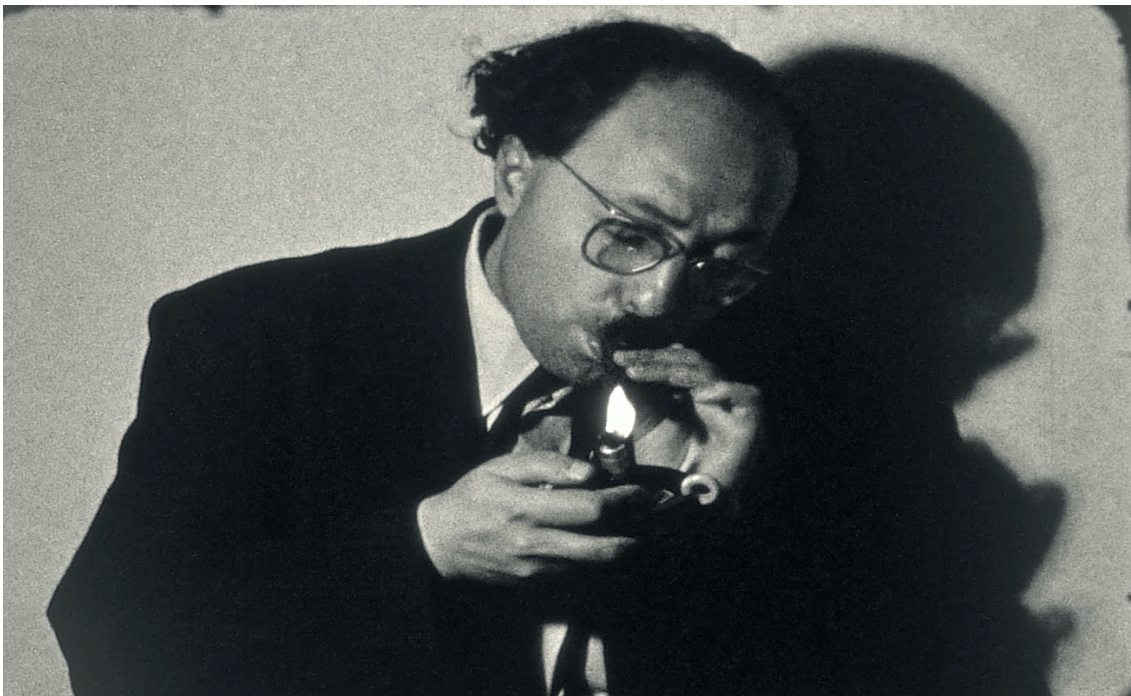
Oblideu Tosquelles! és una mirada sobre la complexa personalitat d'en Francesc Tosquelles, un psiquiatre català exiliat a França en acabar la Guerra Civil Espanyola. Una mirada construïda a partir de les seves pròpies paraules i de les paraules dels altres. Un apropament al seu profund humanisme i a les seves contradiccions a l'hora d'enfrontar-se amb la bogeria. Una reflexió aparentment banal sobre l'existència i el destí. El retrat d'un home peculiar, incòmode i intranscendent.

Una història on el material que la constitueix prové en la seva gairebé totalitat d'antics arxius documentals, tant visuals com sonors. Els primers són fragments de pel·lícules familiars i professionals que el mateix protagonista va filmar entre els anys cinquanta i setanta del segle passat. Pel·lícules que el mateix va muntar, atorgant-li una dimensió cinematogràfica. El segons arxius, els sonors, són gravacions en cintes de cassette de tallers, conferències i classes magistrals en l'època en què ell va assumir la formació del personal de l'hospital psiquiàtric Institut Pere Mata de Reus en l'últim quart de segle XX.

Un altre element fonamental en la construcció narrativa d'**Oblideu Tosquelles!** és la veu de la narradora que acompanya a les paraules del personatge al llarg del relat. Un contrapunt creat a partir de paraules que altres persones que van conèixer-lo van dir sobre ell. Fragments isolats que junts creen a la fi un nou personatge: la veu de la dona que potser va compartir un tros de la vida d'en Tosquelles.

La música té també un paper essencial a la pel·lícula. És el tercer personatge que dialoga amb els altres dos i amb els silencis. Com l'acompanyament d'un film mut on, paradoxalment, els protagonistes no paren de xerrar.

Tot plegat amb la voluntat de propiciar una reflexió sobre l'existència humana a partir del fet inexorable de la bogeria. També sobre la necessitat de transcendir que tot ésser humà arrossega en el seu pas per aquest món: la ironia tosquelliana de la transcendència.

LA GENT D'OBLIDEU TOSQUELLES

enric miró - guió i direcció

Es va iniciar en la direcció i guió de documentals l'any 2003 amb la pel·lícula **Miguel: ne terren (sobre el terreny)**, que narra la vida i mort d'un reporter de guerra, Miguel Gil, que va morir assassinat a Sierra Leone el maig del 2000.

Des del 2005 al 2007 va viure i treballar com a càmera corresponsal de televisió a Jerusalem.

De la seva experiència amb aquella realitat va sorgir la pel·lícula documental **Anas: una pel·lícula índia**, sobre la vida d'un antic campió de natació palestí enmig de la bogeria de l'ocupació sionista.

L'any 2011 escriu i dirigeix **Emilio: el eco de otros pasos** que narra la història dels últims dies d'un anarquista exiliat a França.

Des de 1989 treballa com a càmera reporter al departament d'informatius de la televisió pública de Catalunya-TV3 en tasques d'informació diària, reportatges i documentals.

Paral·lelament a la seva activitat televisiva i documentalista ha dirigit dos curtsmetratges de ficció (*Abran las Puertas* 1994, *Los días de Fígaro* 1998) i diverses vídeo-creacions independents (*Um minuto de Ramblas* 1995; *Canaleta* 1997; *Codonyat* 2016; *Tríptic d'una revolució* 2016; *Missage founded in a flash memory* 2016; *L'écho des jours* 2017; *Presumistes* 2018).

Oblideu Tosquelles! és la seva última pel·lícula que està construïda amb les imatges i la veu d'un psiquiatre i humanista català, Francesc Tosquelles, que es va exiliar a França acabada la Guerra Civil.

toni martí - música

Ha compaginat la seva formació filològica germànica amb estudis musicals al Conservatori del Liceu de Barcelona i a la universitat de Freiburg im Breisgau, Alemanya. Com a compositor de bandes sonores per a pel·lícules ha treballat amb els directors Agustí Villaronga (*Bauça*, poeta invisible; *Després de la pluja*), David F. Ventura i Jordi Vera (*Moby Dick*), Enric Miró (*Anas: una pel·lícula índia*; *Oblideu Tosquelles!*) i d'altres. Té diverses obres de cambra estrenades: "Tres duets sobre textos de Maria Mercè Marçal" o "Cançons sobre poemes de J.Vinyoli, J.A. Goytisolo i Robert Frost".

Ha estat compositor de l'orquestra La Lidia i ho és ara del grup instrumental Canvis Vells. Es dedica també a la docència.

ines tornadeira - muntador i disseny de so

Ines Tornadeira ha estat sempre voltant les narratives i la imatge com a il·lustrador, director d'art, assessor de marques, docent, muntador o realitzador. Amb l'Enric Miró ha col·laborat des de la nit dels temps fent escenografies pels seus curtsmetratges, de muntador habitual de les seves pel·lícules i alguna altra cosa.

cristian vega - pianista

Cristian Vega Bosch, Barcelona, 1973. Pianista (Conservatori Superior de Música del Liceu) i llicenciat en Filosofia (Universitat de Barcelona). Va rebre les primeres classes de piano per part de la seva mare, la pianista Judith Bosch. Mentre cursava la seva carrera universitària, va completar els seus estudis musicals amb destacats mestres com el pianista Cecilio Tíeles i, posteriorment a la seva formació clàssica, va estudiar jazz i música moderna al Taller de Músics i va aprofundir en el llenguatge jazzístic amb el pianista Alejandro Di Costanzo, entre altres. Ha participat en la composició i gravació de bandes sonores per a documentals, ha actuat com a solista i ha integrat formacions com l'orquestra La Lidia, el duo Nielsen/Vega, el grup instrumental Canvis Vells i la banda de pop-rock De Tu A Tu. Els darrers anys ha compaginat la seva activitat musical amb la docència i amb la gestió cultural, com a cofundador i programador del club de música en viu Cafè Mandacarú de Barcelona durant quatre anys, i posteriorment, treballant en l'organització del Festival LEM de Música Experimental de Barcelona (International Experimental Music Meeting) durant quatre edicions.

apolinar + luis gonzález i carol sánchez - color

Apolinar és un estudi petit i agradable a l'Hospitalet de Llobregat. Són coloristes, editors de vídeo, operadors de càmera i molt simpàtics. L'equip el formen el Luis González, llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona el 2006 i la Carol Sánchez, llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Ramon Llull el 2006. Junts acumulen una experiència de més de quinze anys dedicats al món audiovisual i a la fotografia, però encara continuen engrescats en nous projectes i en continuar aprenent. Trobareu més sobre ells a la seva web www.apolinart i a l'Instagram [@apolinart_studio](https://www.instagram.com/apolinart_studio).

marc tena - producció musical i mescles

Productor musical, compositor i músic de Barcelona. Es fundador del Feelback Studio de Bcn. Membre actiu del Magick Brother & Mystic Sister, grup de música en l'onda de la Canterbury Scene, un subgènere de rock progressiu.

instagram [@oblidau_tosquelles](https://www.instagram.com/oblidau_tosquelles)

enric miró 652 52 70 10

enricmiro@gmail.com